ఎక్కడో దూరంగా ఏదో మధురంగా మేలుకొలుపు పాడుతున్నట్లుగా మెలకువ వచ్చింది రవీంద్రకి. అప్పుడప్పుడే మసక చీకటి తెరలు తొలగుతూ బాలభానుని లేలేత కిరణాలు సున్నితంగా స్పృశించబోతున్నాయి అప్పుడే కనులు తెరుస్తున్న లోకాన్ని.

వసంతకాలం వచ్చిందంటూ ప్రపంచానికి చాటి చెప్తూ దూరంగా పొగడ చెట్టుపై మధురాతి మధురంగా గానం చేస్తున్నాయి ఎక్కడెక్కడి నుంచో వచ్చి చేరిన రకరకాల పక్షి సమూహం.

అతి కష్టంపై కాస్త పైకి జరిగి దిండు కానుకుని కూర్చుంటూ కిటికీ తెరలు కాస్త తొలగించి రాత్రి మంచులో తడిసిన ప్రకృతి అందాన్ని తిలకిస్తూ నిన్న సాయంత్రం విన్న కోయిల గానాన్ని మననం చేసుకోసాగాడు. మామిడి చిగుర్లు తింటూ మత్తెక్కిన కోయిల "వసంత కాలపు తొలి ఆగమనం" అంటూ పాడ సాగింది. చాలా మందికి అది మామూలు కోయిల పాట. ఏదో కోయిల కూస్తోంది అంటారు. అంతే. కానీ తనకు మాత్రమే తెల్సు ఆ పాటలోని అర్థం.

సరిగ్గా పది సంవత్సరాల క్రితం అచ్చం ఇలాంటి వసంత కాలపు తొలి ఉషోదయం లోనే వ్యర్థమనుకున్న జీవితంలోనూ అర్థముందంటూ, చీకటి నిండిన భవిష్యత్తులోనూ వెలుగు లేకపోలేదంటూ, ప్రకృతి అందాలకు పరవశించడం, కలకూజితాల స్వరాలకు సాహిత్యాలు చెప్పుకోవడం లాంటి పాఠాలు నేర్పడం మొదలెట్టింది డెయిజీ.

హవుస్ సర్జన్సీ కాగానే ఇంగ్లండ్ రమ్మంటూ వ్రాశాడు అంతకుముందే ఇంగ్లండ్‌లో సెటిలయిన అన్నయ్య. తనకూ ఇంటరెస్టింగ్ గానే అన్పించింది ఇంగ్లండ్ వెళ్ళాలంటే. అమ్మా నాన్నా తామే అయి పెంచి ఇంతవాడిని చేసిన అన్నా వదినలను చాలా రోజుల తర్వాత కల్సుకోబోతున్నందుకు అంతులేని ఆనందంగా ఉంది. ఓ పది రోజులు కబుర్లతోను, లండన్‌లో చూడాల్సిన ప్రదేశాలు దర్శించడం తోను పది క్షణాల్లా గడిచి పోయాయి. ఆ తర్వాత అన్నయ్యే ఏవైనా జాబ్స్ కోసం అప్లై చేసుకోమంటూ బ్రిటిష్ మెడికల్ జర్నల్ తెచ్చిచ్చాడు.

లండన్‌లో ఓ టీచింగ్ హాస్పిటల్‌లో ఇంటర్వ్యూ రావడం, సెలెక్ట్ కావడం అన్నీ క్షణాల్లో జరిగి పోయాయి.

అంత త్వరగా అలాంటి హాస్పిటల్‌లో జాబ్ రావడం తన అదృష్టమంటూ మురిసి పోయారు అన్నావదిన లిద్దరూ. అలాంటి అన్నావదినలున్న తన అదృష్టానికి తనే గర్వపడుతుండగా విధి చూడలేక తన గర్వం అణచాలనుకుంది.

ఆ రోజే జాబ్‌లో జాయినయ్యే రోజు. తను ట్రెయిన్‌లో వెళ్తానన్నా వినకుండా ఇద్దరూ సెలవు పెట్టి కార్‌లో బయల్దేరారు తనను తీసుకుని. ఫిబ్రవరి నెల అయినా ఇంగ్లండ్‌లో మిడ్ వింటర్ అన్నమాట. వేళ్ళ కొనలు, ముక్కు, చెవులు

స్పర్శాజ్ఞానం కోల్పోయి నొప్పి పెట్టేంత చలి. కార్లో హీటింగ్, పై నుండి ఓ టన్ను బరువుండే ఓవర్‌కోట్ వేసుకున్నా కొంకర్లు పోయేంత చలి. కార్ స్టార్టయిన ఓ అరగంటకు గానీ తెలీలేదు హీటింగ్ వెచ్చదనం. దానికి తోడు హెడ్ లైట్లు వేసినా రోడ్డు కూడా కన్పించకుండా పొగమంచు. చాలా తక్కువ స్పీడ్‌లో చాలా జాగ్రత్తగా డ్రైవ్ చేయసాగాడు అన్నయ్య. ఏ12 డ్యుయల్ క్యారేజ్ వే లోంచి మోటార్ వేలో జాయినయ్యారు. వరుసగా నాలుగు లేన్లు అంటే నాలుగు కార్లు ఒకేసారి ప్రక్క ప్రక్కగా ఒకే వేపు ప్రయాణం చెయ్యొచ్చన్నమాట. అసలు స్పీడ్ లిమిట్ 70 మైళ్ళవరకూ, కానీ ఇంగ్లండ్ వెదర్ ఎప్పుడూ నమ్మలేం. ఆ పొగమంచుకి మాక్సిమమ్ స్పీడ్ లిమిట్ 40 మైళ్ళు మాత్రమే అంటూ వార్నింగ్ సిగ్నల్స్ చూపించసాగాయి.

ఆ తెల్లని పొగమంచులో ఏం కన్పించకుండా నక్షత్రాల్లా ముందు కార్ ఉంది జాగ్రత్త అంటూ వార్నింగ్ ఇస్తూన్న మరో కార్ ఫాగ్ లైట్స్ మాత్రం దూరంగా కన్పిస్తూ ఏదో మబ్బుల్లోంచి దూసుకు పోతున్నట్లుగా గమ్మత్తుగా అన్పించసాగింది.

హఠాత్తుగా చెవులు బ్రద్దలయేలాంటి భయంకర శబ్దం, కళ్ళముందు మెరుపులు మిరుమిట్లు గొలిపి మాయమయి అంతా చీకటి అలముకుంది అంతే. ఆ తర్వాత కళ్ళకు కన్పించింది హాస్పిటల్ వాతావరణం. తన రెండు కాళ్ళూ ప్లాస్టర్లు, కట్లుతో నిండి జీవచ్ఛవంలా బెడ్‌పై పడివున్న తన శరీరం. ఒక్క

'జీవితాన్ని జీవించు'

మాచర్ల హేమ

క్షణంలో అంతా అర్థమయినా ప్రశ్నార్థకంగా బెడ్ కిరువైపులా ఒకరు తలకి, ఒకరు చేతికి చిన్న చిన్న కట్లుతో దీనవదనులై కూర్చున్న అన్నా వదినల వేపు చూశాడు. అన్నయ్య తప్పు చేసినవాడిలా చెమర్చిన కళ్ళతో తల దించుకున్నాడు. వదిన నీళ్ళు నిండిన కళ్ళు ఈ విషాదం భరించలేమన్నట్లుగా జలజలా కురిశాయి.

రెండు కాళ్ళూ జీవం లేకుండా వీల్‌చేరే శరణ్యమయి ఒక్క క్షణంలో తన కళ్ళముందే తను జీవితం గురించి నిర్మించుకున్న కలల రమ్యహర్మ్యాలన్నీ కుప్పకూలిపోగా మనసంతా శూన్యంగా మూగవోయిన మౌనిలా తయారయ్యాడు. అన్నయ్యా, వదినా ఎంత ప్రయత్నించినా తన నోటి నుండి ఒక్క మాటా పలికించలేక పోయారు, శూన్యం లోంచి చూపూ మరల్చలేక పోయారు.

కనీసం వాతావరణం మార్పుతో నైనా కాస్త మామూలుగా కాగలుగుతాడనుకుని లండన్‌కు కాస్త దూరంగా "నార్త్ వీల్స్" అనే అతి చిన్న పల్లెటూరిలో ఓ చిన్న కాటేజ్ రెంట్‌కి తీసుకుని రెండు నెలలు ఇద్దరూ సెలవుపెట్టి అహర్నిశలూ తననే కనిపెట్టుకుని ఉండసాగారు.

లండన్ నగరపు హడావుడి, వేగం చూసింతర్వాత నార్త్ వీల్స్ చూస్తే అలాంటి స్థితిలో కూడా వింతగా అన్పించింది తనకి. తుఫాను సమయంలో సాగరం లోని అలల తాకిడికి అలవాటు పడిన చేపపిల్ల నిశ్చలంగా నిలిచిన సరస్సులోకి వచ్చిన అనుభూతి కల్గింది.

అచ్చం ఇండియాలోని అతి చిన్న పల్లెటూరిలా ఉంది. కాకపోతే చాలా పరిశుభ్రంగా తీర్చిదిద్దినట్లున్న ఇళ్ళు, పూల చెట్లు, ఊరి చుట్టూ చిన్న చిన్న కొండలుతో అందంగా ఉంది.

దాదాపు నెల రోజులవరకూ తన రూమ్ దాటి బయటికే వెళ్ళలేదు. ఆ రోజు రాత్రి ఎప్పటిలాగే చీకటి నిండిన ఆలోచనలు ముసురుకుంటూ సరిగా నిద్రే పట్టలేదు. ఏ తెల్లవారు ఝామునో కాస్త నిద్రపట్టబోతుండగా ఇలాగే "బ్లాక్ బర్డ్" కూతతో మెలకువ వచ్చేసింది. పాడు బ్లాక్‌బర్డ్, నిద్రంతా పాడు చేసిందని విసుక్కుంటూ అతి కష్టంపై కాస్త పైకి జరిగి ఇలాగే దిండుకానుకుని కూర్చుంటూ విండో కర్టెన్స్ కాస్త తొలగించాడు. చీకటిని పారద్రోలుతూ పలుచని వెలుతురు గదంతా అలముకుంది. ఇంకా పడుకోవాలన్పించక పైనుండి మంచం మధ్యలోకి వ్రేలాడుతున్న స్ప్రింగ్‌కి తగలకుండా అతి జాగ్రత్తగా ప్రక్కనే ఉన్న వీల్ చేర్‌లోకి అతి ప్రయత్నంపై పళ్ళ బిగువున నొప్పిని భరిస్తూ చేరి మెల్లిగా బ్రేక్ తీసి బాత్‌రూమ్ వేపు నిశ్శబ్దంగా దారి తీశాడు. పాపం పగలంతా చేసే సేవ చాలదనుకొని రాత్రిళ్ళు అవసరమైతే పిలవమంటూ ఓ బెల్ ఏర్పాటు చేశాడు. ఆ స్ప్రింగ్ లాగితే పెద్దగా గంట మ్రోగేలా. అయినా తనకెంత సిగ్గుగా ఉందని వాళ్ళిద్దరితో అలా సేవలు చేయించుకుంటుంటే.

వాళ్ళవల్లే ఈ ప్రమాదం వాటిల్లింది కదా అని కుమిలిపోతున్నారిద్దరూ. ఎవరివల్లా కాదు, ఎవరి తప్పూ కాదు కేవలం విధి లిఖితం, ఇంగ్లండ్ వెదర్ వలన, ఆ పొగమంచు వలన ఇలా జరిగిందని ఎంత ప్రయత్నించినా వాళ్ళను ఒప్పించలేక పోతున్నాడు. చివరికి ఆ ఆక్సిడెంట్‌కి గురైన మరో మూడు కార్లల్లో వాళ్ళు ఏ అపాయం లేకుండా ప్రాణాలతో బయటపడిన వాళ్ళు పదగా మిగిలిన వాళ్ళు ప్రాణాలే కోల్పోయారు. ఇంకా తను ప్రాణాలతో బయట పడడం అదృష్టం కాదూ అంటూ ఓదార్చ ప్రయత్నించాడు, మనసులో మాత్రం అప్పుడే అక్కడే ప్రాణాలు కోల్పోయే అదృష్టం తనకు లేదు కదా అని వాపోతూ.

ఎవరినీ లేపొద్దనే ఉద్దేశ్యంతో నిశ్శబ్దంగా కాలకృత్యాలు ముగించుకుని వచ్చి, టీ కావాలన్పించి కిచెన్‌లోకి వెళ్ళాడు. తనెప్పుడూ ఇంతవరకు కిచెన్ ఎలా ఉంటుందో చూడలేదు. కెటిల్‌లో చూస్తే నీళ్ళు లేవు. ఎంత ప్రయత్నించినా సింక్ దగ్గర ట్యాప్స్ అందడం లేదు. ప్రక్కనే ఉన్న పొడుగాటి స్పూన్ ఒకటి చేతిలోకి తీసుకుని దానితో ట్యాప్స్ త్రిప్పడానికి ప్రయత్నిస్తూ ఓ పావుగంట కష్టపడి గానీ సాధించలేక పోయాడు.

కెటిల్ ప్లగ్ ఆన్ చేస్తుండగా వెనక నుండి హఠాత్తుగా చిరుగా చప్పట్లు విన్పించి ఉలిక్కిపడి తల కాస్త వెనక్కి తిప్పి చూశాడు. "వెల్‌డన్" అంటూ నవ్వుతూ ఎంతోసేపటి నుండి గమనిస్తుందో ఓ ఇంగ్లీష్ అమ్మాయి లైట్ గ్రీన్ ప్రింటెడ్ డ్రెస్‌లో తెల్లని ఏప్రన్ కట్టుకుని నిలబడి ఉంది.

ఒక్కక్షణం ఏమి అర్థంగాక తెల్లబోయి చూస్తూ మరుక్షణం సర్దుకుని "హూ ఆర్ యూ? వాటార్ యూ డూయింగ్ హియర్?" అంటూ అడిగాడు. మీకు తెలీదా? అన్నట్లు ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ, "మై నేమ్ ఈజ్ డెయిజీ అండ్ అయామ్ వర్కింగ్ హియర్ ఇన్ యువర్ హౌస్ ఆజ్ ఎ మెయిడ్" అంది కష్టపడూ

ఇంటర్ విద్యార్థులారా!

1957 లో స్థాపించిన

రవి కళాశాల

[బ్రాడీపేట, గుంటూరు]

ఎన్నో వేలమంది ఇంజనీర్లను, డాక్టర్లను తయారుచేసి ఆంధ్రుల అభిమానం చూరగొన్న సంస్థ. ఇపుడు ఇంటర్, Bi.P. M.P. గ్రూపులతో చదివే వారి కోసం

రవి పోస్టల్ ట్యూషన్

ట్యూషన్స్, గైడ్సు అవసరం లేకుండా ఇంటర్ పరీక్షలలోనే గాక ఎంట్రన్సు పరీక్షలలోకూడా నెగ్గటానికి ఎంతో ఉపయోగపడుతుంది. వివరాలకు రు. 5/-లు పంపండి.

సి. ఏ. ఎన్. ధన్,

డైరక్టర్.

జీవితాన్ని జీవించు

టీ కలుపుకుంటున్న తనకి ఏ సహాయమూ చేయ ప్రయత్నించకుండా తనకి విషయం వదిన ఎందుకు చెప్పలేదా? అని ఆశ్చర్య పడ్తూనే అడిగాడామెని. ఇన్ని రోజులుగా మీరు వచ్చిన అలికిడిగానీ, పనిచేస్తున్న శబ్దంగానీ విన్పించలే దెందుకని? అంటూ మీ వదిన ముందే చెప్పింది మీకు డిస్ట్రబెన్స్ కాకుండా అతి నిశ్శబ్దంగా పని చెయ్యాలని' అంది సింక్‌లోని ప్లేట్లు కడుగుతూ

వీల్ చేర్‌లో అక్కడే కూర్చునే టీ సిప్ చేస్తూండగా, మరోసారి కూసింది బ్లాక్ బర్డ్ చేస్తున్న పని ఆపి ఇటికి తలుపులు మరి కాస్త తెరుస్తూ సంభ్రమంగా తనతో డిడ్ యు హియర్ దట్ బ్లాక్ బర్డ్స్ సాంగ్ దిస్ మార్నింగ్? డిడ్ యు నో వట్ వాట్ ఇట్‌వాజ్ సింగింగ్? ఇట్‌వాజ్ ఏ స్ప్రింగ్ సాంగ్, లిటిల్ ఫ్లవర్స్ సన్ బీమ్స్ ఆర్ డాన్సింగ్ ఇన్ ద ఏర్, టిల్ అజ్ దట్ ద స్ప్రింగ్ టైమ్ ఈజ్ కమింగ్ ఎవ్రీ వేర్ అని పాడుతూ చూడండి ఈ స్ప్రింగ్ ఉదయం ఎంత బాగుందో ఇంకా విచ్చుకోని ఆ మాగ్నోలియా పూలపై మంచు బిందువులు పెయిరీ టేల్స్‌లోని అందమైన రాకుమారి మెళ్లోని ముత్యాల్లా లేవూ' కిచెన్ డోర్ లాక్ తీస్తూ ఆ మంచులో తడిసిన మెత్తని పచ్చని లాన్‌లో నడిస్తే ఎంత బాగుంటుందో అంటూ సగంలోనే ఏదో తప్పు చేసినట్లు చటుక్కున ఆపేస్తూ ఉదయపు గాలి ఎంత ఫ్రెష్‌గా ఉంటుందో ఆరోగ్యానికి చాలా మంచి దంటారు మీరలా వెళ్ళి కాసేపు తిరిగి రాకూడదూ' అంటూ డోర్ తీసి పట్టుకున్న డెయిజీపై ఎందుకో ఒక్కసారిగా కోపం ముంచుకొచ్చింది తన స్థితి తెలిసీ, చూస్తూ కూడా ఎవరూ వీల్ చేరైనా నెట్టకుండా ఎలా వెళ్తాననుకుంటూంది? ఒక్కసారిగా చేర్ తిప్పుకుని, ఉక్రోషంగా వడివడిగా వెళ్ళిపోయాడు తన రూమ్‌లోకి

ఆ మరునాడు మళ్ళీ అదే టైమ్‌కి మెలుకువ వచ్చింది తనకి. మళ్ళీ బ్లాక్‌బర్డ్ పాడుతూంది అదేపాట నిన్న డెయిజీ పాడినపాటే విన్పిస్తూంది బ్లాక్‌బర్డ్ గొంతులో నిన్నటిలాగే కిచెన్‌లోకెళ్ళాడు టీ కోసం కెటిల్ నిండుగా నీళ్ళునింపి ఉన్నాయి డెయిజీ పనే అని చెప్పకనే తెలుస్తుంది కానీ ఆమె అలికిడి ఎక్కడా కన్పించలేదు బహుశ ఎక్కడో ఏదో పనిలో మునిగి ఉంటుంది టీ కప్పు అతి జాగ్రత్తగా పట్టుకుని డైనింగ్ టేబిల్ దగ్గరగా వీల్‌చేర్ జరుపుకుంటూ అప్రయత్నంగా గ్లాస్ డోర్‌లోంచి బ్యాక్ గార్డెన్‌లోకి చూశాడు ఫెన్స్‌ని సరిగ్గా కత్తిరిస్తూ విరిసీ విరియని మాగ్నోలియా పూలసుగంధాన్ని ఆస్వాదిస్తూ బ్లాక్‌బర్డ్ పాటకు బదులు చెప్తూంది డెయిజీ తనను చూడగానే చేస్తున్న పని ఆపి గుడ్‌మార్నింగ్ చెప్తూవచ్చి 'గార్డెన్‌లో ఎంత ఫ్రెష్‌గా ఉందో కాసేపు అలా తిరగకూడదూ ఆరోగ్యానికి కూడా మంచిదంటారు అప్పుడే మొదటిసారిగా చెప్తున్నట్టు చెప్తున్న ఆమె మాటలకు కోపం ముంచుకొచ్చింది ఆమెకు తెలీదా? తను వెళ్ళలేనని నాకు వెళ్ళాలనిలేదు నాలాంటివాళ్ళకు అంతా ఒకటే ఈ రూమ్‌లో కూర్చున్నా, బయటకు వెళ్ళినా, చీకట్లో ఉన్నా వెలుతురులో ఉన్నా అన్నీ సమానమే ఈ వీల్‌చేర్‌లో కూర్చోడం తప్పితే మరేముంది అందుకే మీకోసమే చెప్తున్నాను ఆరోగ్యానికేకాదు మనసుకూ మంచిదని

గార్డెన్‌లో తిరుగుతే కాళ్లొస్తాయా? వేదన నిండిన మనసులో ఆనందం చిలుకుతుందా? ఉక్రోషంగా అంటూ కప్పు టేబిల్‌పై పెట్టబోతుండగా ఒలికి చేతిపై అంతా పడింది వేడి టీ పడిన చేతిని ఊదుకుంటూ చేర్ నెట్టుకుంటూ సింక్ వరకూ వెళ్ళి చల్లటి నీళ్ళలో చేయి కడుక్కుంటుంటే చూస్తూ నిలబడి కాస్త కూడా సహాయం చేస్తానని మాటమాత్రమైనా అనని డెయిజీని చూస్తే మరింత కోపం ముంచుకొచ్చింది

బయట వాతావరణం కాస్త చలిగా ఉన్నా చాలా ఆహ్లాదకరంగా అన్పించింది ఎందుకో ఒక్కసారిగా పువ్వుపువ్వునూ సున్నితంగా స్పృశిస్తూ, ప్రతిరెమ్మా కొమ్మా అందం పరికిస్తూ తిరిగే డెయిజీపై అసూయ ముంచుకొచ్చింది గార్డెన్‌లో తిరగమని చెప్తుందేగానీ చేర్‌నెట్టి సహాయం చేయదెందుకో, అయినా నా కెవరి సహాయమూ అక్కర్లేదు తనెవరిపైనా ఆధారపడి ఉండకూడదు అనుకుంటూ నెమ్మదిగా వీల్‌చేర్ నెట్టుకుంటూ అతికష్టంగా, అతి ప్రయత్నంపై వెడల్పాటి రెండు మెట్లూ జాగ్రత్తగా దిగి గార్డెన్‌లోకి వచ్చాడు ఉషఃకాలపు పూలగాలికి గార్డెన్‌లో తిరుగుతూంటే ఏదో గొప్ప పని సాధించిన అనుభూతి కల్గుతూ ఇందాకటి శ్రమ, నొప్పి అన్నీ మర్చి పోయేలా హాయిగా అన్పించింది పసుపుపచ్చగా విరిసిన డాఫొడిల్స్ వాటికి పోటీగా అప్పుడే విచ్చుకుంటున్న ఎర్రని ట్యూలిప్స్ ఆకుపచ్చని లాన్‌కు వింత శోభను కల్గిస్తూ నీరెండలో మెరిసిపోతున్నాయి ఎందుకో డెయిజీ కోసం చుట్టూ చూశాడు ఎక్కడా కన్పించలేదామె

ఆ మధ్యాహ్నం డెయిజీ గురించి తనకు చెప్పలే దెందుకంటూ అడిగాడు వదినని 'అసలు చెప్పడానికి సమయం రాలేదు నీ పరిస్థితి చూస్తూనే గుండె నీరయిపోయి మరో విషయమే గుర్తుకి రావడం లేదు అంటూ చిన్నగా నిట్టూరుస్తూ 'డెయిజీ మంచి అమ్మాయి, ప్రక్క టౌన్‌లో కాలేజ్‌లో చదువు కుంటూంది, తండ్రిలేడు తల్లి ఇద్దరు తమ్ముళ్ళు కాస్త పేద కుటుంబం మన విషయం తెల్సి తనంతట తనే వచ్చింది సహాయం చేస్తానంటూ అందుకే నేనన్నాను మామూలు సహాయం చేసే బదులు జాబ్‌లాగా రోజూ ఉదయం మూడు గంటలు ఇంటి పని చేయమని అందుకే ఉదయం ఐదు గంటలకే వచ్చి 8 గం ల కల్లా వెళ్ళిపోతుంది అంటూ చెప్పింది వదిన

ఆ రాత్రి ప్రతిరాత్రిలాగే శివరాత్రిలా గడిచి ఏ

తెల్లవారు ఝామునో నిద్రపట్టి ఉదయం ఏడు గంటలక్కీ మెలకువ రాలేదు ఎందుకో ఏ బ్లాక్‌బర్డ్ పాటా లేపలేక పోయింది మెలకువగా ఉన్నా లేవాలన్పించక అలాగే పడుకున్న తను చిన్నగా తలుపు తట్టిన శబ్దానికి కళ్ళు తెరిచాడు చేతిలో టీ కప్పుతో వచ్చింది డెయిజీ, 'గుడ్‌మార్నింగ్! ఈ రోజు బ్లాక్‌బర్డ్ పాట కూడా లేపలేనంత గాఢంగా నిద్రపోయారా?' అంటూ, 'ఒంట్లో బాగుంది కదూ?' ఆదుర్దాగా అడిగింది నుదుటిపై చేయివేసి చూస్తూ చాలా రోజులుగా అంటే దాదాపు రెండు నెలల పైగా ఒంట్లో బాగులేదని ఇక బాగుండబోదని తెలీదా నీకు" అన్నట్టుగా విసుగ్గా కాళ్ళవేపు చూపు మరల్చుకున్నాడు తను ఎందుకో డెయిజీ ఎప్పుడూ మామూలు మనిషిలానే ట్రీట్ చేస్తూంది తనని తను ఎంత బాధపడుతున్నా, శ్రమపడుతున్నా చూస్తూ ఊర్కుంటుందేగానీ కనీసం సాంత్వన వచనాలు కూడా పలకదు కానీ ఆ రోజు ఆమె ఆదుర్దాలో ఒక్క క్షణం తన కోసం ఆరాటం, ఒక్క క్షణం ఆమె కళ్ళల్లో తనపై ఎనలేని కరుణ ఆశ్చర్యంగా అన్పించింది తనకు

'లేవండి ఎంతసేపు పడుకుంటారు ఏడున్నర అయింది. బయట ఎంత బాగుందో ఈ రోజు మొన్న క్రొత్తగా నాటిన స్వీట్‌పీస్ మొగ్గ తొడుగుతున్నాయి చూడరూ" అంటూ టీ సిప్ చేయసాగింది

అమె చేతిలోని టీ కప్పువేపే ఆశగా చూస్తూ ఈ రోజు టీ చేసుకునే శ్రమ తప్పిందనే సంతోషం క్షణం కూడా నిలువ లేదు తనలో ఇంత పని చేస్తూంది కదా ఇంట్లో, ఆ చేత్తోనే తనకో కప్పు టీ ఇస్తే తప్పేమిటో? ఎందుకో ఒక్కసారిగా నిస్సత్తువ ఆవరించి మనసంతా నిర్లిప్తమై పోయింది. లేవకుండా అలాగే శూన్యంలోకి చూస్తూ పడుకున్న తననే చూస్తూ అంది డెయిజీ

చూడండి! మీరిలా ఉంటే మీ వాళ్ళెంత బాధపడుతున్నారో! మీరు కాస్త బయట తిరుగుతూ మామూలుగా మనుషుల్లో పడితే వాళ్ళకూ సంతోషమే కదూ!

'అంటే మీ అర్థం? కాళ్ళు లేకున్నా, మనసులో లేని సంతోషం బయటికి నటిస్తూ, అందరికీ చూడండి నేనెంత అదృష్టవంతుడినో! మీలాగ నడిచే శ్రమ నాకు లేకుండా హాయిగా నా వీల్‌చేర్ వాహనంలో తిరుగుతున్నానని గర్వంగా చెప్పుకోనా? లేక చూడండి మా అన్నయ్య నన్ను ఎంతో కష్టపడి డాక్టర్‌ను చేస్తే హాయిగా ఏ పనీ చెయ్యకుండా రాత్రింబవళ్ళు బెడ్‌లోనే పడుకుని రాజభోగాలనుభవిస్తున్నాను ఇలాంటి అదృష్టం ఏ డాక్టర్‌కైనా ఉంటుందా అనా? ఇదేనా మీ అర్థం మామూలుగా కావడమంటే? నటిస్తూ బ్రతకడం నా తరం కాదు '

తన కన్నీరు చూసి చలించిపోతూ, సారీ! మీ మనసు బాధ పెట్టాను క్షమించండి కానీ ఒక్కసారి ఆలోచించండి! ఎంతగానో కుమిలిపోతున్న మీ అన్నయ్యను ఒక్కసారి అడగండి అలా వాకింగ్‌కి తీసికెళ్ళమని ఆయన ఎంత సంతోషపడ్తారో!

నో! వీల్ చేర్‌లో కూర్చోవాల్సొచ్చిన నా స్థితికి, దాన్ని నెట్టాల్సొచ్చిన తన స్థితికి ఇంకా బాధపడ్తారు

చూడండి జరిగిందేదో జరిగిపోయింది బాధపడడం వల్ల ఎవరూ ఏం చేయలేరు, కాలాన్ని వెనక్కి తిప్పి ఆ ఆక్సిడెంట్‌ని తప్పించి మళ్ళీ మీ కాళ్ళు మీకు ఎవరూ ఇవ్వలేరు కానీ ఇది ఇలా జరగకుంటే ఎంత బాగుండేదో అని ఆలోచించి టైమ్ వేస్ట్ చేసే బదులు, జరిగిందాన్ని ఇప్పుడు అనుకూలంగా ఎలా మార్చుకోవాలో ఆలోచించాలి వాకింగ్‌కి తీసికెళ్ళమంటే మీ స్థితి చూసి మీ అన్నయ్య బాధ పడ్తారంటున్నారు కదూ!పడనివ్వండి, మీకూ బాధగానే ఉంటుంది అయినా దిగమ్రింగుకోవడం నేర్చుకోండి మళ్ళీ రేపూ వెళ్ళండి వాకింగ్‌కి, అలానే ఎల్లుండీ. ఆ తర్వాతా ప్రతి రోజూ అప్పుడు మీ ఇద్దరికీ అలవాటై పోతుంది దిన చర్యలో ఒక భాగంగా దేనికైనా కాలమే మందు అంటారు అంటూ టైమ్ చూసుకుంటూ "కాలేజ్ బస మిస్సవుతాను" అనుకుంటూ పరుగెత్తుతూ వెళ్ళిపోయింది

ఆ తర్వాత చాలా సేపు డెయిజీ మాటలే చెవుల్లో మార్మోగుతుండగా నిశ్చలంగా అలాగే ఉండిపోయాడు ఆలోచిస్తూ

అమె చెప్పిందాంట్లో నిజం లేకపోలేదన్పించింది

ప్రతి రోజూ ఎటువేపు వాకింగ్‌కి వెళ్ళాలో, ఎటు వెళ్తే ప్రకృతి దృశ్యాలు బావుంటాయో, డైరెక్షన్స్ ఇవ్వసాగింది డెయిజీ

వదిన తన కోసం కొని తెచ్చిన బినాక్యులర్స్ దూరాన సముద్రంపై ఎగిరే 'సీగల్స్', కొండల అంచుల్లో మాయమయ్యే సూర్యాస్తమయం, మారే ఋతువుల అందాలు రోజులు ఇదివరకంత భారంగా అన్పించడం లేదు

క్రమంగా తన అవిటి తనానికి అలవాటు పడసాగాడు వీల్ చేర్ తన శరీరంలోని ఒక భాగంగా మారిపోయింది

మంగళదాయిని

ప   మంగళదాయిని జగన్మాతా
మానస పూజను గైకొనుమా
మహిషాసురుని దునిమి
దుష్టసంహారము సేసితివి

చ   కామమే మహిషమట
క్రోధమే కొమ్ములట
మదమత్సరములు చేతులట
అహం, అసూయ, ఈర్ష్య
నాలుకలై సాచినవి
ఈనాటి జగములో   ॥మంగళ

రావమ్మా మాతా
రావమ్మ కాళీ, చండికా
భైరవీ, శాంభవీ,
శక్తి స్వరూపిణి
గిరినందినీ జగన్మాతా
మమ్ము రక్షించి, దీవించు   ॥మంగళ

(రాగం ఆనందభైరవి)

–కే. నాగేశ్వరి

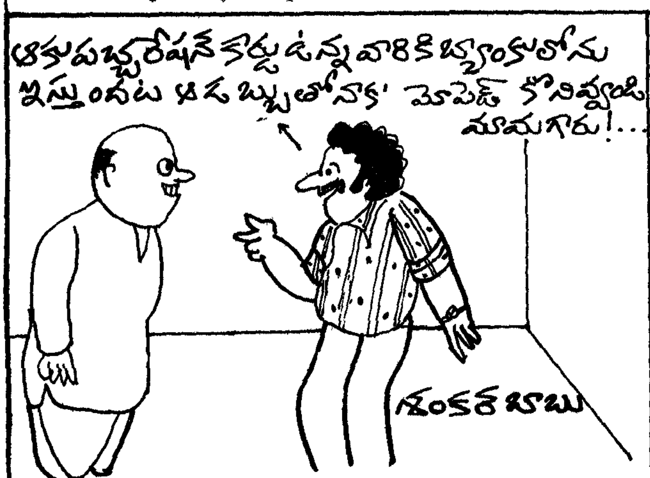

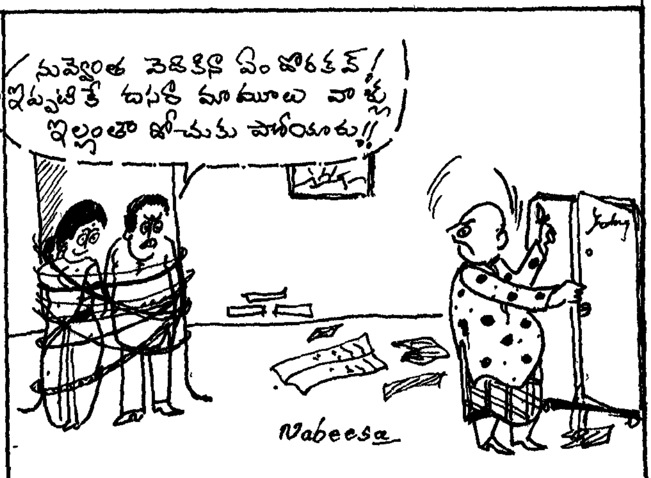

ఈ వేమన పద్యాలు

ఆలు రంభయ్యైన యతి శీలవతియ్యైన
జాడతేలమాను జారపురుషు
పాలుద్రాగు కుక్క బడుగుకు బారదా
విశ్వదాభిరామ వినురవేమ.

జీవితాన్ని జీవించు

రోజూ ఆ కొన్ని నిముషాల డెయిజీ సాన్నిధ్యం, ఆమె మాటలు మనసులోని చీకటిని క్రమంగా పారద్రోలుతూ జీవితం పరిపూర్ణంగా అనుభవించలేక పోయినా, ఆనందంగా జీవించడానికి అవిటితనం ఒక అడ్డు కాదన్పించింది

తొలి ఉషస్సు లాగా మనసులో క్రొత్త వెలుగు ఎన్నడూ అనుభవానికి రాని అనుభూతిలా నిండసాగింది

క్రమంగా డెయిజీ తను శ్రమపడి పనులు చేసుకుంటున్నా ఎందుకు చూస్తూ కూడా సహాయం చేయకపోయేదో, ఎందుకు ఒక్కసారి కూడా ఎంత దీనస్థితిలో ఉన్నావంటూ జాలి చూపించక పోయేదో అర్థం కాసాగింది.

అందుకే తన పనులన్నీ ఎవరి సహాయం లేకుండా చాలా తేలికగా చేసుకో గల్గుతున్నాడు అందుకే తనూ ఒక మామూలు మనిషిననే నమ్మకం క్రమంగా ఏర్పడ సాగింది

అందుకే తను ఎవరూ జాలిపడేంత దీన స్థితిలో లేనంటూ తన జీవితం తను జీవించగల్గుతూ, తన చదువు నిరర్థకం కాకుండా నల్గురికి ఉపయోగపడేలా రివాల్వింగ్ చేర్‌కు బదులు వీల్‌చేర్‌లో కూర్చునే సార్థకం చేసుకోవాలనే డెయిజీ సలహా పాటించి ఆ రోజే ఎంతో ఆలోచించి అన్నావదినలను అతి కష్టంపై ఒప్పించి తీసుకున్న నిర్ణయం, ఇండియాకు తిరిగి వచ్చి ఓ అతి చిన్న పల్లెటూరిలో తనకు చేతనైనంత వరకూ డాక్టర్‌గా సేవ చెయ్యడం కోసం ఇండియాకు ప్రయాణమయ్యే రోజు

ఉదయాన్నే గార్డెన్‌లో వీల్ చేర్‌లో కూర్చుని గతమంతా నెమరువేసుకుంటూ, అన్నా వదినలను, ముఖ్యంగా డెయిజీని వదిలి వెళ్లాలంటే భరించలేని బాధగా ఉంది ఈ కొద్ది కాలంలోనే డెయిజీ ఒక ఉన్నతస్థానం ఏర్పర్చుకుంది తన హృదయంలో ఆమె తన చీకటి జీవితంలో దారి చూపించిన వెలుగురేఖ, ఆమె తన జీవిత నౌకకు చుక్కాని తన ప్రక్కనే వచ్చి మౌనంగా నిలబడిన డెయిజీ అలికిడికి ఆలోచనల్లోంచి తేరుకుని డెయిజీ అంటూ ఆశ్చర్యంగా పైకి చూసిన తనకు కన్పించింది డెయిజీ కాదు తనకు తెల్సిన డెయిజీ కాదు గలగలా నవ్వుతూ, తనను వెక్కిరిస్తూ, ధైర్యం చెప్తూ, సలహాలు ఇస్తూ శాసిస్తూ సెలయేటి సవ్వడిలాంటి డెయిజీ కాదు బేలగా, నీళ్ళు నిండిన కళ్ళతో అది దీనంగా ఉందామె డెయిజీ! పిల్చాడు తను ఏమనాలో తెలియక, ఆమె కన్నీళ్లనెలా అర్థం చేసుకోవాలో తెలియక ఆర్ద్రంగా

రవీ' అంటూ రెండు చేతుల్తో ముఖం తుడుచుకుంటూ ఆమె కన్నీళ్ళు తను చూడకూడదనే ప్రయత్నంలో ప్రక్కనే గడ్డిలో కూర్చుంటూ రవీంద్రా! ఐ లవ్ యూ! ఐ వాంటెడ్ టు టెల్ యూ దిస్ ఆల్ దీజ్ డేస్ బట్ ఐ కుడ్‌నాట్, బికాజ్ యు హావ్ టు గో టు ఇండియా అండ్ యు నో రవీ! ఐ విల్ టెర్రిబుల్లీ మిస్ యూ, బట్ యు మస్ట్ వెళ్లాటు ఇండియా దుఃఖం గొంతులో అడ్డుపడగా తడబడుతూ అంటూ పరుగెత్తుకెళ్ళిపోయింది డెయిజీ

ఆమెకోసం మనసెంత తపించి పోయినా తనకన్నా ఉన్నతుడు ఆమెకు భర్తగా రావాలని, ఆమె జీవితం సుఖమయ్యం కావాలని, మనసారా కోరుకుంటూ ప్లేన్ ఎక్కాడు తను

ఇప్పటికీ ఒక్క వసంత ఋతువులోనే కాదు, ప్రతి క్షణమూ తన కళ్లల్లో ఎవరికీ కన్పించని సన్నటి కన్నీటి తెర, ఆ తెరపై తెల్లని సున్నితమైన 'డెయిజీ ఫ్లవర్ లాంటి డెయిజీ అందంగా నవ్వుతూ అనవసరంగా జరగని వాటి కోసం బాధపడకుండా జరిగేవాటిని అనుకూలంగా మలుచుకొని వీలైనంత ఆనందంగా జీవితాన్ని జీవించు అంటూ తియ్యగా శాసిస్తూ □